

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

גיתסלב - צמח מוהרנ"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
 "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

סֵדֶר הַלְמוּד לַיּוֹם ו' סִינַן (חג השבועות)

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַיּוֹמִי:

תּוֹרַת רַמְבַּם

לְפַעֲמִים צָרִיךְ הָאָדָם שְׂיִהְיֶה לוֹ גְדֻלוֹת, כְּמָה שְׁכָתוּב (דְּבָרֵי-
 הַיָּמִים י"ב י"ז): "וַיִּגְבַּה לְבוֹ בְּדַרְכֵי ה'". וְהוּא מוֹעִיל כְּמוֹ
 תַעֲנִית, כִּי כְשֶׁצָּרִיךְ לָבוֹא לְהַשְׁגָּה וְלַעֲלוֹת לְאִיזָה מִדְרָגָה, אֲזִי
 צָרִיךְ לְשַׁכַּח אֶת חֲכָמָתוֹ שֶׁמִּקְדָּם. וְכְמוֹ שֶׁמְצִינֵנוּ (בְּבֹא מְצִיעָא פּה):
 'שֶׁרַבִּי זִירָא הִתְעַנָּה כְּדִי לְשַׁכַּח תַּלְמוּד בְּבִלִי, כִּי הָיָה צָרִיךְ לָבוֹא
 לְהַשְׁגָּה יוֹתֵר גְּדוֹלָה שֶׁהִיא תוֹרַת אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל, וְהַגְּדֻלוֹת מוֹעִיל
 כְּמוֹ הַתַּעֲנִית הַנַּ"ל, כִּי עַל-יְדֵי הַגְּדֻלוֹת שׁוֹכַח גַּם כֵּן אֶת חֲכָמָתוֹ,
 כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֵנָם לְבָרְכָה (פְּסָחִים סו:): 'כָּל הַמֵּתְגַאֵה
 חֲכָמָתוֹ מִסְתַּלְקֵת מִפָּנָיו, אֵךְ צָרִיךְ לָזֶה חֲכָמָה יִתְרָה, כִּי בּוֹדֵאֵי
 גְדֻלוֹת הוּא אֲסוּר גְּדוֹל מְאֹד, וְאִם יִתְגַּאֵה בְּאֶמֶת, בּוֹדֵאֵי חֲכָמָתוֹ
 תִּסְתַּלֵּק מִפָּנָיו לְגַמְרֵי, וְלֹא יָבוֹא לְהַשְׁגָּה, וַיְהִיָּה נַעֲשֶׂה שׁוֹטָה
 מִמֶּשׁ, אֵךְ צָרִיךְ לָזֶה אֲמָנוֹת יִתְרָה, אִיךְ לְהִתְנַהֵג בְּזָה, שְׂיִהְיֶה לוֹ
 גְדֻלוֹת רַק כְּדִי לְשַׁכַּח חֲכָמָתוֹ שֶׁמִּקְדָּם שֶׁהוּא צָרִיךְ לְשַׁכַּח כַּנַּ"ל,
 וְאֶפְעַל-פִּי-כֵן יְהִיָּה עָנוּ בְּאֶמֶת:

תּוֹרַת רַמְבַּם

אִיתָא בְּזִהַר הַקָּדוֹשׁ (רַעֲיָא מְהִימְנָא צו כ"ז): שֶׁ"תִּיקוּ" הַנְּאָמַר
 בְּש"ס הוּא בְּחִינַת מְחַסֵּר תְּקוּן, דְּהֵינּוּ שְׁנַחֲסַר הַנּוֹן
 שֶׁל תִּיקוּן וְנַעֲשֶׂה תִיקוּן. וְדַע שֶׁזֹּאת הַנּוֹן פְּשׁוּטָה כְּשֶׁנַּחֲסַרְתָּ
 מִהַתִּיקוּן וְנַעֲשֶׂה בְּחִינַת תִּיקוּן כַּנַּ"ל, אֲזִי הִיא נִשְׁפָּלֶת וְנִכְפָּפֶת

וְנַעֲשֶׂה מִזֶּה בְּחִינַת קִינּוּת שֶׁהוּא אוֹתִיּוֹת תִּיּקוּן, רַק שֶׁהַנּוֹן
נִכְפַּפֶּת כַּנ"ל, ה' יִגְאָלֵנוּ וְיִתְהַפְּכוּ הַקִּינּוּת לְתִיּקוּן, וְיִתְתַּקַּן
הַתִּיּקוּן הַנ"ל:

הַתּוֹרָה רַמָּה

דַּע שְׁפִנּוּרֵי מַעֲשֵׂיּוֹת מִצְדִּיקִים, הוּא דָבָר גָּדוֹל מְאֹד, כִּי עַל יְדֵי
סְפִנּוּרִים מִצְדִּיקִים נִתְעוֹרָר וְנִתְלַהֵב הַלֵּב בְּהִתְעוֹרָרוֹת גָּדוֹל
לְהַשִּׁים יִתְבָּרֵךְ בְּחֶשֶׁק נִמְרָץ מְאֹד, כִּי הָרָשִׁימוּ שֶׁעָשָׂה אוֹתוֹ
הַצְדִּיק שְׁמִסְפָּרִין מִמֶּנּוּ, עַל יְדֵי עֲבוּדָתוֹ אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, זֹאת
הָרָשִׁימוּ נִתְעוֹרָרַת בְּעֵת שְׁמִסְפָּרִין מִהַצְדִּיק, וְהִיא מְעוֹרָרַת
לְהַשִּׁים יִתְבָּרֵךְ בְּהִתְעוֹרָרוֹת גָּדוֹל:

הַתּוֹרָה רַמָּס

עַקֵּר הַגְּבוּרָה בְּהַלֵּב, כִּי מִי שֶׁלְבוֹ חָזַק וְאִינוּ מִתְיָרָא מִשׁוּם
אָדָם וּמִשׁוּם דָּבָר, יָכוֹל לַעֲשׂוֹת גְּבוּרוֹת נוֹרָאוֹת וְלִכְבֹּשׁ
הַמַּלְחָמוֹת עַל-יְדֵי חֲזָק וְתַקָּף לְבוֹ שֶׁאִינוּ מִתְיָרָא וְרָץ לְתוֹךְ תַּקָּף
הַמַּלְחָמָה, וְזֶה בְּחִינַת (אָבוֹת פָּרָק ד'): 'אֵיזְהוּ גְבוּר הַכּוֹבֵשׁ אֶת יְצָרוֹ',
וְזֶה בְּחִינַת גְּבוּרוֹת שְׁמִשׁוֹן שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (שׁוֹפְטִים י"ג): "וְתַחַל רוּחַ ה'
לְפַעֲמוֹ בְּמַחֲנֶה דָן בֵּין צָרְעָה וּבֵין אֲשֶׁתָּאֵל", שֶׁבְּאוֹתָן הַמְּקוֹמוֹת
צָלְחָה עָלָיו רוּחַ ה'. וְלִבֵּשׁ גְּבוּרָה, דְּהֵינּוּ שָׂבָא לוֹ חֲזָק וְתַקָּף גְּבוּרָה
בְּלֵב, וְעַל יְדֵי זֶה עָשָׂה גְבוּרוֹת נוֹרָאוֹת:

הַתּוֹרָה רַב

דַּע שֶׁכָּל מִינֵי צֶעַר וְכָל הַיִּסּוּרִים אֵינָם רַק מִחֲסָרוֹן הַדַּעַת, כִּי
מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ דַּעַת וְיוֹדֵעַ שֶׁהַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה מִהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אֵין

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תשל"ד - צמח מנהרג'ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

לו שום יסורין, ואינו מרגיש שום צער, כי "ה' נתן וה' לקח" (איוב א). ואף-על-פי שיש יסורין שבהכרח מרגישים אותם, כגון היסורים שבאים מחמת ההרכבה, כמו יסורים שיש מיציאת הנשמה מן הגוף, והם יסורי החולה שבאים מחמת שמתחלת הנשמה להתפשט מן הגוף, ומחמת שנקשרה הנשמה בהגוף בקשר אמיץ וחזק, על כן בהכרח מרגיש היסורים בעת הפרוד, אף-על-פי-כן היסורים קלים מאד ונוחים להתקבל בעת שיודע בדעת ברור שהכל בהשגחה מהשם יתברך, ומכל שכן שאר מיני צער ויסורין שאין מרגישים כלל כשיש לו דעת כנ"ל, ועקר הצער מהיסורין, הוא מחמת שנוטלין ממנו הדעת כדי שירגיש היסורין:

וזה עקר צער של ישראל שיש להם בגלות, הכל הוא מחמת שנופלו מהדעת ותולין הכל בטבע ובמקרים ובמזל, ומחמת זה יש להם צער ויסורין כנ"ל, וזה בא להם מחמת שהם שרויין בין העכו"ם ולמדו מהם, מחמת שרויין שעתם מצלחת מאד, וישראל נבזים ושפלים, על-כן הם לומדים מהם ותולין הכל בטבע ומקרה, ומחמת זה בעצמו יש להם יסורים, כי אלו היתה להם דעת שהכל בהשגחה. לא היתה להם יסורים כלל כנ"ל. ובאמת ישראל הם למעלה מהטבע, רק כשהם חוטאים, חם ושלום, אזי נופלים אל תחת הטבע, כמו העכו"ם שהם תחת המזל והטבע, ואזי יש להם גלות וצער, חם ושלום, ועקר הצער והגלות שלהם הוא רק על-ידי-זה בעצמו שאין להם דעת, ותולין בטבע, וכשהקדוש-ברוך-הוא רוצה לרחם על ישראל, ולהושיעם מגלותם, ולעשות קץ וסוף מהמצר להם, אזי ממשיך עליהם השגחה, ואזי מכניע ומבטל הטבע והמזל שהיה מחיב שיהיו

**יִשְׂרָאֵל נְתוּנִים תַּחַת יָדָם, וְאֲזִי מְחִיב הַמִּצַּר לָהֶם, וַיִּשְׂרָאֵל עֹזִים
 עֲלֵיהֶם עַל יְדֵי הַהֲשָׁנָה:**

וְדַע שִׁזְזָה הַהֲשָׁנָה הוּא מִמְּשִׁיךְ מִסּוּף הָעוֹלָם, כִּי לְעֵתִיד
 בְּעֵת הַקֵּץ יִתְבַּטֵּל הַטַּבֵּעַ לְגַמְרִי, וְלֹא יִהְיֶה רַק הַהֲשָׁנָה
 לְבַד, כְּמָה שְׁכַתּוּב (ישעיה נ"א): "כִּי הַשָּׁמַיִם כְּעָשָׁן נִמְלָחוּ וְהָאָרֶץ
 כַּבָּגָד תִּבְלָה", הֵינּוּ שִׁיתְבַּטֵּל הַטַּבֵּעַ שֶׁהִיא עַל פִּי מַעְרַכַת
 הַכּוֹכָבִים וּמְזֻלוֹת, וְזֶהוּ נִמְלָחוּ, הֵינּוּ שִׁיתְבַּלְבְּלוּ וַיִּתְעַרְבְּבוּ כָּל
 הַמְזֻלוֹת, וְלֹא יִהְיֶה שׁוּם מְזֹל רַק הַהֲשָׁנָה לְבַד, וְאֲזִי יִהְיוּ יִשְׂרָאֵל
 לְמַעְלָה, וְעַל־כֵּן גַּם עֲתָה כְּשֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת קֵץ וְסוּף
 מֵאִיזָה עֲכוּ"ם וְשִׁיִּהְיוּ יִשְׂרָאֵל לְמַעְלָה, אֲזִי מִמְּשִׁיךְ עֲלֵיהֶם הַהֲשָׁנָה
 מִקֵּץ וְסוּף הָעוֹלָם, שָׂאֲזִי לֹא יִהְיֶה רַק הַהֲשָׁנָה, וְעַל־יְדֵי זֹאת
 הַהֲשָׁנָה נִתְעַלִּים יִשְׂרָאֵל וְנַעֲשֶׂה קֵץ וְסוּף מִהָעֲכוּ"ם שֶׁהִיא מִצְרָה
 לָהֶם: וְזֶה בְּחִינַת (יחזקאל ז'): "קֵץ בָּא הַקֵּץ", הֵינּוּ כְּשֶׁהַקָּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־
 הוּא רוֹצֵה לְהַבִּיא קֵץ עַל הָעֲכוּ"ם, אֲזִי מִמְּשִׁיךְ הַהֲשָׁנָה מִקֵּץ
 הָאֲחֵרוֹן כַּנִּל:

וְתַפְלָה הוּא בְּחִינַת הַהֲשָׁנָה לְמַעְלָה מִהַטַּבֵּעַ, כִּי הַטַּבֵּעַ
 מְחִיב כָּךְ, וְתַפְלָה מְשַׁנָּה הַטַּבֵּעַ, וְהוּא בְּחִינַת גְּדוּלָה,
 בְּחִינַת (דְּבָרִים ד'): "כִּי מִי גֹי גְדוֹל אֲשֶׁר לוֹ אֱלֹקִים קְרוּבִים אֵלָיו כִּה'־
 אֱלֹקֵינוּ בְּכָל קְרָאֵינוּ אֵלָיו", כִּי זֶה גְּדֻלָּתָנוּ, שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שׁוֹמֵעַ
 תְּפִלָּתָנוּ, וּמְשַׁנָּה הַטַּבֵּעַ עַל יְדֵי הַהֲשָׁנָתוֹ יִתְבָּרַךְ וְכִמוֹ שְׁכַתּוּב
 (מְלָכִים ח'): "סִפְרָה נָא לִי אֶת הַגְּדוּלוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהֵי־שָׁע", וְכִמוֹ
 שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבִרְכָה (מְגִלָּה כז): 'וְאֵלֵי־שָׁע דַּעֲבַד בְּרַחֲמֵי
 הוּא דַּעֲבַד', נִמְצָא שֶׁתַּפְלָה שֶׁהִיא בְּחִינַת נַפְסִים וְהַהֲשָׁנָה הַפְּךָ
 הַטַּבֵּעַ, הִיא בְּחִינַת גְּדוּלָה:

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תסלו - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

וְזֶה פְּרוּשׁ מַה שֶּׁהַשִּׁיב אֹבִי טְמִיא לְרַב קְטִינָא (בְּרֵכוֹת נט): מַאי גוּהָא? בְּשַׁעָה שֶׁהַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זוֹכֵר אֶת בְּנָיו שֶׁהֵן שְׂרוּיִין בְּצַעַר בֵּין הָעֶכּוֹ"ם מוֹרִיד שְׁנֵי דְמַעוֹת לַיָּם הַגָּדוֹל וְקוֹלוֹ נִשְׁמָע מִסוּף עוֹלָם וְעַד סוּפוֹ, הֵינּוּ כְּשֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זוֹכֵר שֶׁהֵן שְׂרוּיִין בְּצַעַר בֵּין הָעֶכּוֹ"ם, בֵּין הָעֶכּוֹ"ם דִּיקָא, כִּי זֶה עֵקֶר הַצַּעַר, מַה שֶּׁהֵן שְׂרוּיִין בֵּין הָעֶכּוֹ"ם וְלָמְדוּ מֵהֶם וְנִפְּלוּ מִהַדְּעָת וְתוֹלִין בְּהַמּוֹל וְהַטָּבַע, וְזֶה עֵקֶר הַצַּעַר שֶׁלָּהֶם כַּנ"ל, וְאֵי מוֹרִיד דְמַעוֹת וְכוּ'. הֵינּוּ שְׂמִמְשִׁיד עֲלֵיהֶם הַשְּׁנָחָה כִּי דְמַעוֹת הֵם בְּחִינּוֹת הַשְּׁנָחָה, כְּמָה שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבִרְכָה (שְׁבֵת קנא): עַל פְּסוּק (קֹהֶלֶת י"ב): "וּשְׁבוּ הָעֵבִים אַחַר הַגִּשְׁם", 'זֶה הָרְאוֹת שֶׁהוֹלֵךְ אַחַר הַכֵּי', נִמְצָא שֶׁהַדְּמַעוֹת הֵם לֹקָחִים חֵלֶק הָרְאוֹת, וְהָרְאוֹת נִמְשָׁךְ לְתוֹכָם, נִמְצָא שֶׁהַדְּמַעוֹת הֵם חֵלְקֵי הַהַשְּׁנָחָה וְהָרְאוֹת, כִּי הַדְּמַעוֹת לֹקָחִים הָרְאוֹת כַּנ"ל:

וְזֶה 'וּמוֹרִיד שְׁנֵי דְמַעוֹת', הֵינּוּ שְׂמִמְשִׁיד חֵלְקֵי הַהַשְּׁנָחָה, לַיָּם הַגָּדוֹל, הֵינּוּ בְּחִינּוֹת הָעֶכּוֹ"ם הַמוֹשְׁלִין עַל יִשְׂרָאֵל, בְּחִינַת (ישעיה נ"ז): "וְהָרְשָׁעִים כִּיִּם נִגְרָשׁ", וְאֵי נַעֲשֶׂה בְּחִינּוֹת גָּדוֹל בְּחִינַת הַשְּׁנָחָה, בְּחִינּוֹת תְּפִלָּה שֶׁהִיא בְּחִינַת גָּדוֹל כַּנ"ל, וְזֶהוּ וְקוֹלוֹ נִשְׁמָע מִסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ, הֵינּוּ שְׂמִמְשִׁיד הַשְּׁנָחָה מִסוּף הָעוֹלָם מִקֵּץ הָאֲחֵרוֹן עַד סוּפוֹ, לַעֲשׂוֹת סוּף וְקֵץ מִהָעֶכּוֹ"ם הַמוֹשְׁלִים בְּיִשְׂרָאֵל, בְּחִינּוֹת קֵץ בָּא הַקֵּץ כַּנ"ל:

וְזֶה בְּחִינַת דְמַעוֹת שְׂבוּכִין בְּעֵת הַצַּעַר, כִּי מֵאַחַר שִׁישׁ לֹא יִסוּרִין וְצַעַר, עַל-כֵּן הוּא צָרִיד לְבְּחִינּוֹת הַשְּׁנָחָה, כִּדִּי שִׁיחֶיהָ לֹא יִשׁוּעָה כַּנ"ל, וְעַל-כֵּן מוֹרִידִין דְמַעוֹת כִּדִּי לְהַמְשִׁיד עַל יָדָם חֵלְקֵי הַהַשְּׁנָחָה וְהָרְאוֹת, כִּי הַהַשְּׁנָחָה וְהָרְאוֹת נִמְשָׁךְ לְתוֹךְ הַדְּמַעוֹת, בְּבְחִינּוֹת "וּשְׁבוּ הָעֵבִים אַחַר הַגִּשְׁם" 'זֶה הָרְאוֹת

שְׁהוּלָךְ אַחַר הַבְּכִי, הֵינּוּ שֶׁהֵם מְחַסְרִים הָרְאוֹת וְנוֹטְלִים חֵלֶק
 מִהָרְאוֹת נִמְצָא שֶׁהָרְאוֹת נִמְשָׁךְ לְתוֹךְ הַדְּמָעוֹת כַּנֶּ"ל: וְזֶה בְּחִינּוֹת
 (יִשְׁעִיָּה ל"ח): "וַיִּבֶךְ חֲזָקִיהוּ בְּכִי גָדוֹל", הַנֶּאֱמָר בְּעֵת שֶׁחָלָה, 'בְּכִי
 גָדוֹל' דִּיקָא, כִּי הַמְּשִׁיךְ לְתוֹךְ הַבְּכִי אֶת הָרְאוֹת וְהַשְּׁנָחָה, שֶׁזֶה
 בְּחִינּוֹת גָּדוֹל בְּחִינּוֹת תְּפִלָּה וְכוּ' כַּנֶּ"ל, וְזֶה מֵה שֶׁנֶּאֱמָר בְּדוֹד בְּעֵת
 שֶׁבָּכָה עַל צְעָרוֹ, (שְׁמוּאֵל א ב): "עַד דָּוִד הִגְדִּיל", שֶׁהִגִּיעַ בְּכִיתוֹ
 לְבְּחִינּוֹת הַשְּׁנָחָה בְּחִינּוֹת גָּדוֹל כַּנֶּ"ל, כִּי עַל-יְדֵי הַשְּׁנָחָה נִצּוּלִים
 מִכָּל מִינֵי צְעָר וְיִסּוּרִין כַּנֶּ"ל:

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מַוְתָּרִין הַיּוֹמִי:

תורה רמו

א לְפַעֲמִים צָרִיכִין לְהִתְנַהֵג כְּמוֹ שֶׁמְצִינּוֹ אֲצֵל יְהוֹשֻׁפֵט שְׁכַת־וֹב
 אֲצֵלוֹ: "וַיִּגְבֶּה לְבוֹ בְּדַרְכֵי ה'" (דְּבָרֵי-הַיָּמִים ב י"ז ו) וְהוּא מוֹעִיל כְּמוֹ
 תְּעַנִּית, כִּי כְּשֶׁצָּרִיכִין לְעֵלוֹת לְהַשְּׁגָה יוֹתֵר גָּדוֹלָה צָרִיךְ לְשַׁכַּח אֶת
 חֲכָמָתוֹ שֶׁמִּקְדָּם, וְכְמוֹ שֶׁמְצִינּוֹ שֶׁרַבִּי זִירָא הִתְעַנָּה כְּשָׁבָא לְאַרְיֵן-
 יִשְׂרָאֵל כִּדֵּי לְשַׁכַּח תְּלָמוּד בְּבָלִי (בְּבָא מְצִיעָא פ"ה) וְעַל-יְדֵי גֵאוֹת
 שׁוֹכְחִין אֶת חֲכָמָתוֹ כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרֹנָם לְבִרְכָה: 'כָּל
 הַמִּתְגַּבֵּה חֲכָמָתוֹ מִסֵּת־לֵקֶת מִמֶּנּוּ' (פְּסָחִים ס"ו), עַל כֵּן צָרִיכִין
 לְפַעֲמִים לְהִגְבִּיהַ לְבוֹ בְּדַרְכֵי ה' שֶׁהוּא בְּחִינַת גֵּאוֹת כִּדֵּי לְשַׁכַּח
 חֲכָמָתוֹ שֶׁמִּקְדָּם. אֵךְ צָרִיךְ לָזֶה אֲמָנוֹת יִתְרָה, כִּי בּוֹדָאי גֵאוֹת הוּא
 אֶסּוֹר גָּדוֹל, וְאִם יִתְגַּבֵּה בְּאֵמֶת בּוֹדָאי תִּסְתַּלֵּק מִמֶּנּוּ חֲכָמָתוֹ
 לְגַמְרֵי וְלֹא יָבֹא כָּלֵל לְהַשְּׁגָה. עַל כֵּן צָרִיךְ לָזֶה אֲמָנוֹת יִתְרָה,
 שֶׁיִּגְבִּיהַ לְבוֹ רַק כִּדֵּי לְשַׁכַּח חֲכָמָתוֹ שֶׁמִּקְדָּם שֶׁהוּא צָרִיךְ לָזֶה,
 וְאַף-עַל-פִּי־כֵן יִהְיֶה עָנוּ בְּאֵמֶת:

תורה רמו

א אֵיתָא בְּזִהַר הַקָּדוֹשׁ: תִּיקוּ הַנֶּאֱמָר בְּש"ס הוּא בְּחִינַת מְחַסֵּר

חֶזֶק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תסלח - צמח מוהרנ"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

תקון (צו דף כ"ז), הינו שְׂנַחֲסָר הַנּוֹ"ן שֶׁל תִּקּוּן וְנִשְׁאַר תִּיקוּן, וְדַע שְׂזֵאת הַנּוֹ"ן פְּשׁוּטָה כְּשִׂנְחֶסֶרֶת מִהַתִּקּוּן הִיא נִשְׁפָּלֶת וְנִכְפָּפֶת וְנִעֲשֶׂה צְרוּף קִינּוֹת, וְכִשִּׁיגָאֵלְנוּ ה' יִתְהַפְּכוּ הַקִּינּוֹת לְתִקּוּן וְיִתְתַקַּן הַתִּיקוּן:

תורה רמח

א על־ידי ספורי מעשיות מצדיקים נתעורר ונתלהב הלב בהתעוררות גדול להשם יתברך בחשק נמרץ מאד, וכמה צדיקים גדולים ונוראים מאד ספרו שעקר התעוררות שלהם להשם יתברך היה על־ידי ספורי מעשיות מצדיקים, שזה הבעיר לבם להשם יתברך עד שיגעו בעבודתו וזכו למה שזכו, אשרי להם:

תורה רמט

א עקר הגבורה הוא בלב, כי מי שלבו חזק אינו מתירא משום אדם ומשום דבר, והוא יכול לעשות גבורות נוראות ולכבוש מלחמות חזקות על־ידי חזק ואמץ לבו שאינו מתפחד ורץ לקשרי המלחמה החזקה, וכמו כן הוא ממש בעבודת ה' והבן היטב:

תורה רג

א עקר הצער והיסורין הוא רק מחסרון הדעת, שאינו מישב דעתו שיהכל בהשגחה מאתו יתברך לטובתו, ועל־ידי שבוכין בדמעות לפני השם יתברך בשעת הצער והיסורין, על־ידי־זה ממשיכין דעת והשגחה, ועל־ידי־זה נתבטל הצער והיסורין:

סדר יפני מוהרנ"ת היפני:

מג אחר כך הייתי עומד ומצפה שיספר עוד ולא ספר עד ליל

שַׁבַּת קֹדֶשׁ ג' נִיסָן וְאִז הָיָה שָׂרוּי בְּצַעַר גָּדוֹל מִחַמַּת שְׁנֵכְדוֹ הַיֶּלֶד
בֶּן בֶּתוֹ מָרַת אֲדָל תַּחֲיֶיהָ הָיָה מְטַל עַל עַרְשׁ דְּוֵי רַחֲמָנָא לְצַלָּן,
וְהָיָה מְסַכֵּן מְאֹד וְהָיָה לוֹ זְכוּרָנוֹ לְבִרְכָה צַעַר גָּדוֹל מְזוּהָ, כִּי בֶתוֹ
הַנֶּ"ל הָיָה לָהּ צַעַר גָּדוֹל בָּנִים הַרְבֵּה, וּכְבָר נִפְטְרוּ אֶצְלָהּ כַּמָּה
בָּנוֹת רַחֲמָנָא לְצַלָּן וְסִפֵּר הוּא זְכוּרָנוֹ לְבִרְכָה עַל הַשְּׁלָחַן תּוֹרָה
נוֹרָאָה מֵעֲנִין הַצַּעַר שְׁלוֹ, אֲךָ לֹא זָכִיתִי לְתַפְסָה בְּמַחֵי וּבִתּוֹךְ
הַסְּפוּר עָנָה וְאָמַר הֵיכֵן אָנוּ עוֹמְדִים בְּהַמְעֻשָׁה אָמַרְתִּי אֶצֶל
הַמְעֻשָׁה שֶׁל יוֹם הַשְּׁלִישִׁי עָנָה וְאָמַר, בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי חֹזֵר וּבָא זֶה
שֶׁהָיָה כְּבֹד פָּה וְכוּ' וְסִפֵּר כָּל הַמְעֻשָׁה שֶׁל יוֹם הַשְּׁלִישִׁי שֶׁמְדַבֵּר
מִהַרְדִּיפּוֹת שֶׁל הַלֵּב שֵׁישׁ לוֹ שְׁנֵי רְדִיפּוֹת וְכוּ' (וְזֶה הָיָה מְעַט מֵעֲנִין
הַשִּׁיחָה שֶׁל הַצַּעַר שְׁלוֹ שֶׁסִּפֵּר מִקֵּדָם) וְגַמַּר הַמְעֻשָׁה שֶׁל יוֹם הַשְּׁלִישִׁי,
וְאַחַר שֶׁאָמַר שְׁנַעֲשׂוּ שְׂמֵחִים אָמַר בְּזֶה הַלְשׁוֹן: זֵיי הָאֲבִין אֵהִילוּא
גִּיטָאן, וְאַחַר כֵּךְ תִּכְרַף סִפֵּר הַמְעֻשָׁה שֶׁל יוֹם הָרְבִיעִי מֵעֲנִין הַשְּׁנִי
צִפּוּרִים וְכוּ' וְגַמַּר הַמְעֻשָׁה שֶׁל יוֹם הָרְבִיעִי וְתִכְרַף וּמִיד הַלֵּךְ
מִהַשְּׁלָחַן כִּי כְּבָר בִּרְךְ בְּרַכַּת הַמְּזוֹן קֵדָם שֶׁהִתְחִיל לְסִפֵּר כָּל הַנֶּ"ל
אַחַר כֵּךְ בְּיוֹם רֵאשׁוֹן סִפֵּר הַמְעֻשָׁה שֶׁל יוֹם הַחֲמִישִׁי מֵעֲנִין מְעַט
מִחֲזִיק אֶת הַמְּרֻבָּה וּבְיוֹם שְׁלִישִׁי סִפֵּר הַמְעֻשָׁה שֶׁל יוֹם הַשְּׁלִישִׁי
מֵעֲנִין רְפוּאָה הַבַּת מְלָכָה וּבְכָל פַּעַם הָיָה הַסְּפוּר עַל יְדֵי שֶׁסִּפְרוּ
לְפָנָיו מִקֵּדָם אֵיזָה עֲנִין הַשִּׁיךְ לָזֶה כַּנֶּ"ל וְאַחַר שֶׁגַּמַּר הַמְעֻשָׁה שֶׁל
יוֹם הַשְּׁלִישִׁי סִפְרוּ לְפָנָיו אֵיזָה סְפוּרִים מִהָעוֹלָם, עָנָה וְאָמַר הָעוֹלָם
מְדַבְּרִים מִהַמְעֻשָׁה שֶׁל יוֹם הַשְּׁבִיעִי אֲךָ אֵף עַל פִּי כֵן לֹא סִפְרָה
וְלֹא זָכִינוּ לְשִׁמְעָה עוֹד וְאַחַר פָּסַח כְּשֶׁנִּסְעָתִי עִמּוֹ לְאוּמִין אָמַר
שֶׁלֹא נִזְכָּה לְשִׁמְעָה עַד שִׁיבּוֹא מְשִׁיחַ, כַּנֶּדְפָם בְּמִקּוֹמוֹ שָׁם עֵין שָׁם
וְאַחַר יוֹם שְׁלִישִׁי הַנֶּ"ל יִשְׁבְּנוּ אֶצְלוֹ עַד שַׁבַּת קֹדֶשׁ שֶׁהוּא שַׁבַּת
הַגָּדוֹל וְלֹא סִפֵּר כָּלֵל וּבְלֵיל שַׁבַּת הַגָּדוֹל נִפְטְרַת הַיֶּלֶד הַנֶּ"ל שֶׁהוּא

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תשמ"ג - זמנר מוהרנ"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

נָכְדוּ בֶן בְּתוֹ הַנֶּ"ל וּמָה שֶׁעָבַר בְּעֵינָיו וְרָעוּ הַקְדוּשִׁים אִי אֶפְשָׁר
לְבַאֵר וְתַכְףּ בְּמוֹצְאֵי שַׁבָּת נִסְעָנוּ לְבֵיתֵנוּ וְקָדַם פָּסַח הָיוּ אֶצְלוֹ
עוֹד אֲנָשֵׁי טְפִלִּיק וְחָזְרוּ וְשָׂאֵלוּ אוֹתוֹ אִם יִסְעוּ לְאוּמִין לְקַבֵּעַ לוֹ
הַדִּירָה הַנֶּ"ל שָׁם, וְהַשִּׁיב הָיוּ:

מִדְּבַתוֹךְ כָּךְ הָיוּ בִּימֵי הַפָּסַח הַזֶּה כַּמָּה שְׁרֵפוֹת פָּה בְּרֶסֶלַב וְתַכְףּ
אַחַר הַפָּסַח בְּיוֹם שְׁשֵׁי אֶסְרוֹי־חַג פָּסַח, נִסְעָנוּ לְפָה, אֲנִי וְחֲבֵרֵי רַבִּי
נִבְתָּלִי, (וְגַם בִּימֵי חַלְהַמוּעַד פָּסַח הָיִינוּ פָּה עִם רַל וְשִׁמְעָנוּ מִמֶּנּוּ תוֹרָה נִפְלְאָה
וְכוּ') אַחֲר־כֵּן בָּאֵנוּ אֵלָיו בְּיוֹם אֶסְרוֹי־חַג הַנֶּ"ל עַל שַׁבַּת קֹדֶשׁ וְהָיִינוּ
פָּה עַל שַׁבַּת קֹדֶשׁ וְתַכְףּ אַחֲרֵי שַׁבַּת נִסְעָתִי לְבֵיתִי:

וְאַחֲרֵי כֵן בְּיוֹם שְׁלִישֵׁי נִתְגַּלְגַּל מֵאֵת הַשָּׁם שְׁחֲזַרְתִּי וְנִסְעָתִי לְפָה
וְנִתְעַכְבְּתִי עַד שַׁבַּת קֹדֶשׁ שֶׁהוּא רֵאשׁ חֹדֶשׁ אֲפִיר בְּלִיל שַׁבַּת קֹדֶשׁ
עָנָה וְאָמַר שְׂאִינוּ יוֹדְעֵי כָּל־כְּדָרְכּוֹ כַּמָּה פְּעָמִים כַּנְּדָפָם מִזֶּה קִצַּת
(חַיִּי מוֹהַר"ן קע"ה), בְּתוֹךְ כֵּן נַעֲשָׂה רַעַשׁ שֶׁל הַשְּׂרָפָה שֶׁהִיְתָה
בְּרַחוּב הַסְּמוּכָה לְבֵיתוֹ וְאָמַר בְּזֶה הַלְשׁוֹן "שׁוֹיִן שׁוֹיִן" [כְּבַר כְּבַר]
כִּי כְּבַר הָיָה מוֹכֵן בְּדַעְתּוֹ שִׁיְהִיָּה שְׂרָפָה וְדַבַּר הַרְבֵּה מִזֶּה קָדַם
וְתַכְףּ נִתְבַּלְבַּל הַשְּׁלֶחֶן וְהוּא זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָּה יֵצֵא בְּבִהְלָה לְחוּץ וְכֵן
אֲנַחְנוּ כְּלָנוּ וּבְאוֹתָהּ הַלִּילָה נִשְׂרַף בֵּיתוֹ, אֲךֹ תִּהְלָה לְאֵל אֲנַחְנוּ
הַצְּלָנוּ כָּל מָה שֶׁהָיָה בְּבֵיתוֹ מְחוּט וְעַד שְׂרוּף נַעַל וְהוּא זְכָרוֹנוֹ
לְבִרְכָּה יָשָׁב כָּל הַלִּילָה עַל הַתָּהָר שְׁחוּץ לְעִיר שֶׁהוּא כְּנֶגֶד בֵּית
הַכְּנֶסֶת וְכְנֶגֶד בֵּיתוֹ, וְשָׁם יָשָׁב וְהִסְתַּכַּל עַל הָעִיר וְעַל בֵּיתוֹ וְהָיִיתִי
אֶצְלוֹ שָׁם בְּשַׁעַת הַשְּׂרָפָה וַיָּשָׁב בְּשִׂמְחָה:

אַחֲרֵי כֵן סָמוּךְ לְאוֹר הַיּוֹם בָּאתִי אֵלָיו זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָּה לְשָׁם עוֹד
הַפֵּעַם וְכְבַר פָּסְקָה הַשְּׂרָפָה וְכְבַר נִשְׂרַף גַּם בֵּיתוֹ וְאָמַר לִי שֶׁנִּחְזַר
לְהָעִיר וְהִלְכֵתִי עִמּוֹ מֵעַבָּר לְנִהָר הַחוּלְךָ שָׁם כִּי לֹא חָזַר עוֹד
לְבֵיתוֹ כִּי כְּבַר נִשְׂרַף רַק הָלַךְ מֵעַבָּר הַנִּהָר כִּדִּי לְבוֹא אֶל הַגִּישָׁר

זֶקֶן נֵתָן וְכֹל יַעֲבֹד

שֵׁשׁ שָׁם וְאֲנִי הִלְכֹתִי אַחֲרָיו עָנָה וְאָמַר לִי בְּדַרְךָ הִלּוּכִי אַחֲרָיו מִי
 הָיָה אוֹמֵר שְׂאֲנַחֲנוּ נִלְךָ בְּלֵיל שַׁבָּת סָמוּךְ לְאֹר הַיּוֹם בְּדַרְךָ הַזֶּה
 וְאַחַר כֵּךְ בָּאנוּ אֶל הָעִיר וְנִכְנַם בְּבֵית רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּסוּף הָעִיר
 מִקְצֵה מִזְּה בְּדַרְךָ שְׁנוּסְעִים שָׁם לְאוּמִין, וְשָׁם יָשַׁב כָּל הַשַּׁבָּת עַד
 יוֹם רֵאשׁוֹן וְכָל הַחֲפָצִים שָׁלוּ הִכְנַסְנוּ אַחַר כֵּךְ לְבֵית רַבִּי זְלִיג,
 שֶׁהָיָה בְּקִצֵּה הָעִיר מִזְּה, רְחוֹק מְאֹד מִבֵּית רַבִּי שְׁמַעוֹן, שְׁנִכְנַם בּוֹ
 הוּא בְּעֶצְמוֹ כַּנִּ"ל. אַחֲרֵי-כֵן, בְּיוֹם רֵאשׁוֹן, יָצָא מִבֵּית רַבִּי שְׁמַעוֹן
 וְנִכְנַם לְבֵית רַבִּי זְלִיג הַנִּ"ל, שֶׁהָיוּ הַחֲפָצִים שָׁלוּ מִנְּחִים שָׁם:

סֵדֶר לְקוּפֵי עֲצוֹת הַיּוֹמִי:

יא בַּיָּמִים הַנּוֹרָאִים צָרִיכִים לְבָכוֹת הַרְבֵּה, וְהָעֶקֶר הוּא לְהִיזוֹת
 בְּבַחֲיַנַּת "נֶעַר בִּכְה", שְׁיִסְלַק כָּל חֲכָמָתוֹ וְשִׁכְלוֹ, וַיִּבְכֶּה לְפָנָי הַשֵּׁם
 יִתְבָּרַךְ עַל נִגְעֵי לְבָבוֹ וּמִכְאוּבָיו שִׁיזְדַּע בְּנַפְשׁוֹ, כְּמוֹ תִינּוֹק הַבּוֹכָה
 לְפָנָי אָבִיו; וְעַל-יְדֵי-זֶה זוֹכִין לְאַתְרוּג נָאָה, וְכָל מֵה שֶׁנִּמְשָׁךְ יוֹתֵר
 לְבַחֲיַנַּת נֶעַר בּוֹכָה, זוֹכָה לְאַתְרוּג נָאָה בְּיוֹתֵר.

יב בְּרֵאשֵׁי-הַשָּׁנָה צָרִיכִין לְהִיזוֹת חָכָם, שֵׁשֶׁמֶר מִחֲשַׁבְתּוֹ, שִׁיחֲשַׁב
 רַק מִחֲשָׁבוֹת טוֹבוֹת, שִׁיטִּיב הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עִמָּנוּ וַיִּתֵּן לָנוּ שָׁנָה
 טוֹבָה וְכוּ'. וְצָרִיכִין לְהִיזוֹת שְׂמִחַ בְּרֵאשֵׁי-הַשָּׁנָה, גַּם צָרִיכִין לְבָכוֹת
 בְּרֵאשֵׁי-הַשָּׁנָה.

יג בְּרֵאשֵׁי הַשָּׁנָה בְּיוֹם רֵאשׁוֹן צָרִיכִין לְמַעַט בְּדַבּוּר מְאֹד, וְאָדָם
 גָּדוֹל צָרִיךְ לְדַקְדֵּק בְּזֶה בְּיוֹתֵר.

יד עָרַב רֵאשֵׁי הַשָּׁנָה רָאוּי לְהִתֵּן עַל פְּדִיוֹן (שֵׁם רִיד).

מוֹעֲדֵי ה' יוֹם כְּפוּר

ט יוֹם-כְּפוּר הוּא כָּל-לַיּוֹת כָּל הַיָּמִים, וְהוּא מְחִיָּה כָּל הַיָּמִים, וְהוּא
 מִכְנִיעַ הַלֵּב לְדַבֵּק כָּל הַרְצוֹנוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְבָד; וְעַל-יְדֵי-זֶה

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תשמ"ב - זמור מוזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

נְתַבְטַל כָּל מִינֵי מַחְלֻקוֹת בְּגַשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת וְנַעֲשֶׂה שְׁלוֹם,
וְעַל-יְדֵי-זֶה נִמְשָׁךְ שָׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה.

ב יום-כפור הוא גמר תקון החותם וְקִדְשָׁה, שְׁהוּא בְּחִינַת תְּקוּן
הַבְּרִית (עיין לעיל בר"ה, אות ט).

ג כפי ה'סלח נא' שפועליו ביום-הכפורים כן זוכין לקדשת חנכה,
שְׁהוּא בְּחִינַת חֲנֻכַּת הַבַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ (ועיין חנוכה אות ד).

ד מה שְׁקוֹרִין מְחַרְת יום-כפור שם ה', כי אז אחר יום-הכפורים
הוא עקר הגדלת שמו וְתִבְרָךְ, עַל-יְדֵי שְׁבִיּוֹם-כְּפֹר נְתַרְצָה הַשֵּׁם
וְתִבְרָךְ לְיִשְׂרָאֵל וְסוּלַח לָהֶם עֲוֹנוֹתֵיהֶם, וְעַל-יְדֵי-זֶה מִמִּילָא הֵם
נִצְוִלִים מִכָּל הָעֲנָשִׁים וּמִכָּל הַגְּזֵרוֹת, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה עֵקֶר הַגְּדֻלַּת
שְׁמוֹ וְתִבְרָךְ (עיין בפנים).

מועדי ה' סכות

ה עַל-יְדֵי מִצְוֹת סְכָה זֹכִין לְשַׁפֵּעַ אֱלֹקֵי, שְׁהוּא בְּחִינַת רוּח־הַקֹּדֶשׁ,
הֵינּוּ שְׁזֹכִין לְהַשְׁיֵג שְׁכָל גְּדוֹל, שְׁהוּא בְּחִינַת מְקִיפִין שֶׁל הַמַּחַ, שְׁהוּא
בְּחִינַת הַשְׁכָּל שֶׁבָּא לָאָדָם בְּלֹא שׁוּם הַקְּדָמָה, אֲלֹא עַל-יְדֵי
שְׁפַע אֱלֹקֵי, שְׁכָל עֲבוֹדַת הָאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה הוּא בְּשִׁבִיל זֶה, כִּי
שְׁיִזְכֶּה לְהַשְׁיֵג הַמְּקִיפִין, שְׁהֵם עֵקֶר שְׁעֲשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא.

סדר ספורי מנעשיות הימני:

פַּעַם אַחַת בְּאַתָּה אֲצִלוּ אֶשֶׁת הָעֲנִי הַנִּ"ל, וְנָתַן לָהּ מִה שְׁנָתַן
וְנִשְׁתַּנָּה צוּרְתוֹ וְנִבְהַל וְנִשְׁתוּמָם מְאֹד שְׁאַלָה אוֹתוֹ הָעֲנִיָּה הַנִּ"ל:
אַבְקֵשׁ מְחִילָה מִכְּבוֹדְכֶם תִּגִּידוּ לִי מַה זֹאת, שְׁבְכָל עֵת אֲשֶׁר אָנוּ
בָּאִים אֲצִלְכֶם, מִשְׁתַּנִּים פְּנִיכֶם מְאֹד? סִפֵּר לָהּ כָּל אוֹתוֹ הָעֲנִיָּן,
שְׁחָלָם לוֹ כַּנִּ"ל, וּמֵאוֹתוֹ הַיּוֹם לְבוֹ נֹקְפוֹ מְאֹד וְכוּ' כַּנִּ"ל, הַשִּׁיבָה
לוֹ: הֲאֵם הִיָּה הַחֲלוּם בְּאוֹתוֹ הַלִּילָה פְּלוֹנִיָּה שְׁאַמְרָה לוֹ? הַשִּׁיב

לָהּ: הֵן, וּמָה בָּזָה? הַשִּׁיבָה לּוֹ: בְּאוֹתוֹ הַלֵּילָה חָלַם לִי גַם־כֵּן שָׁאַנִּי
 עֲשִׂירָה גְדוֹלָה, וּבָאוּ אֲנָשִׁים לְתוֹךְ בֵּיתִי וְעָשׂוּ פֶּאֶקִין פֶּאֶקִין
 וְשִׁאלָתִים: לְהֵיכֵן אַתֶּם נוֹשְׂאִים? הַשִּׁיבוּ: אֵל אוֹתוֹ הֶעָנִי, הֵינּוּ
 לְהַבְעֵרְגִיר הַנִּ"ל, שֶׁקָּרְאוּהוּ עֲכָשׁוּ עָנִי עַל כֵּן מָה אַתָּה מַשְׁגִּיחַ עַל
 חֵלֹם, הֲלֹא אַף אָנִי בַחֲלוּמַי? וְהוּא נִבְהַל וְנִשְׁתּוֹמֵם עֲכָשׁוּ יוֹתֵר
 וְיוֹתֵר עַל שֶׁשָּׁמַע עוֹד אֶת חֵלֹמָה, שֶׁהִדְבָּר נִרְאָה, שִׁישְׂאוּ
 עֲשִׂירוֹתוֹ וּרְכוּשׁוֹ אֶצֶל הֶעָנִי, וְדָלוּת שֶׁל הֶעָנִי יִשְׂאוּ אֶצְלוֹ, וְנִבְהַל
 מְאֹד מְאֹד.

וַיְהִי הַיּוֹם, וְנִסְעָה אִשְׁתְּ הַבְּעֵרְגִיר עִם עֲגֻלוֹת־צָב לְטִיֵּל, וְלָקְחָה
 עִמָּה רַעוּתֶיהָ, וְלָקְחָה גַם אִשְׁתְּ הֶעָנִי עִמָּה, וְנִסְעוּ עַל הַטִּיּוֹל וְהֵינָה
 עָבַר אִישׁ חֵיֵל, אָדוֹן (שְׁקוֹרִין יַעֲדֵנִירָאֵל) [קָצִין צַבָּא גְבוּהַ], עִם הַחֵיֵל
 שָׁלוֹ, וּפְנֵו אֵל הַצַּד מִן הַדֶּרֶךְ בְּשִׁבְיָלוֹ וְעָבַר הַחֵיֵל, וַיִּרְא שְׁנוֹסְעִים
 נָשִׁים, וְצָוָה שִׁיּוֹצִיאוּ אַחַת מִן הַנָּשִׁים שֶׁנִּסְעוּ לְטִיֵּל, וְהִלְכוּ וְהוֹצִיאוּ
 אֶת אִשְׁתְּ הֶעָנִי, וְחָטְפוּ אוֹתָהּ בְּתוֹךְ הָעֲגָלוֹת־צָב שֶׁל הַיַּעֲדֵנִירָאֵל
 וְנִסְעוּ עִמָּה, וּבִדְאִי אִי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיבָהּ, כִּי נָסַע לְהֵלֵךְ בְּפֶרֶט אִישׁ
 חֵיֵל, יַעֲדֵנִירָאֵל עִם חֵילוֹתָיו וְלָקְחָה וְנִסְעָה עִמָּה לְמַדִּינָה שָׁלוֹ, וְהִיא
 הֵיטָה יִרְאֵת שָׁמַיִם, וְלֹא רָצְתָה לְשָׁמַע לוֹ כָּלֵל, וְהֵיטָה בּוֹכָה מְאֹד,
 וְהָיוּ מִבְּקָשִׁים וּמִפְתִּים אוֹתָהּ, וְהִיא הֵיטָה יִרְאֵת שָׁמַיִם בְּיוֹתֵר
 וְהִם שָׁבוּ לְבֵיתָם מִן הַטִּיּוֹל, וְהֵינָה נִלְקָחָה הָעֲנִיָּה הַנִּ"ל וְהָיָה הֶעָנִי
 מְתַאֲבֵל וּבּוֹכָה וּמְתַמְרָמֵר מְאֹד מְאֹד עַל אִשְׁתּוֹ תָּמִיד. פֶּעַם אַחַת
 עָבַר הַבְּעֵרְגִיר אֶצֶל בֵּית הֶעָנִי שָׁמַע שֶׁהוּא בּוֹכָה וּמְתַמְרָמֵר מְאֹד
 מְאֹד. נִכְנַם וְשָׁאֵלוֹ: מָה אַתָּה מְתַמְרָמֵר וּבּוֹכָה כָּל־כֶּךָ? הַשִּׁיבוּ: וְכִי
 לֹא אֲבֻכָה? וּמָה נִשְׂאָר לִי? יֵשׁ שְׁנַשְׂאָר לָהֶם הָעֲשִׂירוֹת אוֹ בָּנִים
 אָנִי אֵינִן לִי כְּלוּם, וְגַם אִשְׁתִּי נִלְקָחָה מִמֶּנִּי, וּמָה נִשְׂאָר לִי? וְנִכְמַר
 לְבוֹ שֶׁל הַבְּעֵרְגִיר עַל הֶעָנִי הַנִּ"ל, וְנִתְעוֹרְרוּ רַחֲמָיו עָלָיו מְאֹד

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תקמ"ג - אמר מוהר"ם ש"ס ל"ג צדק צדקוה שד"ך צדקוה מצדו רבנו יהיה תיקון רב"ל -
ז"ל - חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ז"ל

מֵאֵד מְגִדֵּל הַמְרִירוֹת שְׂרָאָה בּוֹ, וְהִלֵּךְ וְעָשָׂה דְבָר מְבֹהֵל, וּבְאֵמֶת
הָיָה שֹׁנְעוֹן, וְהִלֵּךְ וְשָׂאֵל בְּאֵיזָה מְדִינָה דָּר הֵי עֵדְנִירָאֵל הַנִּזְ"ל וְהִלֵּךְ
וְנָסַע לְשָׁם, וְעָשָׂה דְבָר מְבֹהֵל מְאֹד וְהִלֵּךְ לְבֵית הֵי עֵדְנִירָאֵל, וְשָׁם
עוֹמְדִים (וואכין) [משמרות], וְהוּא, מְגִדֵּל הַבְּהֵלָה שְׁלוֹ מְאֹד מְאֹד
נְשִׁתוּמִם, וְהִלֵּךְ בְּבְהֵלָה גְדוּלָה, וְלֹא הִשְׁגִּיחַ כָּלֵל עַל הַוואכין, וְגַם
הַוואכין נְבִהֵלוּ וְנְשִׁתוּמִמוּ מְאֹד מִחֲמַת שְׂרָאוּ פְתָאֵם בְּן־אָדָם
אֶצְלָם מְבֹהֵל מְאֹד, וְנְבִהֵלוּ מְאֹד אֵיפֹה בָּא זֶה לְכָאן? וּמִחֲמַת
הַבְּהֵלָה הַנִּיחוּהוּ כָּל הַוואכין, וְעָבַר עַל כָּל הַוואכין, עַד שֶׁנִּכְנַס
לְבֵית הֵי עֵדְנִירָאֵל, לְמָקוֹם שֶׁהִיטָה שׁוֹכְבֵת שָׁם, וּבָא וְהִקִּיצָהּ
וְאָמַר לָהּ: בּוֹא, וְרֵאֲתָה אוֹתוֹ וְנְבִהֵלָה וְאָמַר לָהּ: תִּכְרַף בּוֹא עִמִּי,
וְהִלְכָה עִמוֹ, וְעָבְרוּ גַם עִתָּה עַל כָּל הַוואכין, עַד שֶׁיֵּצְאוּ.

סֵדֶר שְׁלֵחוֹ עֲרוּף הַיּוֹמִי:

(ו) מלח ששמו במדוכה מותר למלוח בו בשר בפסח (משום דאינו מפליט בצונן); (ז) בוסר שדכין קודם פסח במדוכות מחומצות מותר לאכלו בפסח: הגה משום דאינו מפליט בצונן ואפילו אם נעשה בפסח אינו אוסר אם היה הכלי נקי אבל אם חתכו בסכין של חמץ תוך הפסח יש להחמיר דסתם סכין אינו נקי ויש לחוש לחמץ הדבוק עליו (מהרי"ל) אבל אם נתערב אותו דבר בתבשיל אין לחוש להחמיר ולאסור מספק כנ"ל: (ח) זיתים שנזהרו לחתכם בסכין חדשה אפילו לא נזהרו לכבשם בקדירה חדשה אם אינה בת יומא מותרת לכולי עלמא: (ט) יבש ביבש אף על גב דבשאר איסורים חד בתרי בטיל חמץ במצה אפילו באלף לא בטיל ויש אומרים דחמץ שוה לשאר איסורין בזה: (י) נותן טעם לפגם מותר גם בפסח: הגה ויש מחמירין וכן נוהגין באלו המדינות ובמקום שיש מנהג להחמיר אפילו משהו ונותן טעם לפגם אסור (ת"ה סימן קצ"ח): (יא) בין חמץ שנתערב קודם פסח ועבר

עליו הפסח בין שנתערב בפסח ועבר עליו כל הפסח בין שעבר הפסח על החמץ ונתערב לאחר הפסח בטל בס' (ובפחות מששים סגי ליה בהשלכת הנאת האיסור לים המלח (הגהות מיימוני פ"א): (יז) חמץ נוקשה אפילו בעיניה אינו אסור בהנאה אחר הפסח והפדיאו"ש חמץ גמור הן ואסורים בהנאה אחר הפסח: הגה יש נמנעין לשחוק על השלחן עם קלפים הנקראים קרטי"ן בפסח דחוששין שמא יפול מחמץ נוקשה שבהן לתוך מאכל (פסקי מהרא"י סימן קס"ו):

סימן תמח (א) חמץ של נכרי שעבר עליו הפסח מותר אפילו באכילה: (ב) אם נכרי מביא לישראל דורון חמץ ביום אחרון של פסח לא יקבלנו הישראל וגם לא יהא ניכר מתוך מעשיו שחפץ בו וטוב שיאמר שאינו רוצה שיקנה לו רשותו: (ג) חמץ של ישראל שעבר עליו הפסח אסור בהנאה אפילו הניחו שוגג או אנוס ואם מכרו או נתנו לנכרי שמחוץ לבית קודם הפסח אף על פי שהישראל מכירו לאינו יהודי ויודע בו שלא יגע בו כלל אלא ישמרנו לו עד לאחר הפסח ויחזור ויתננו לו מותר ובלבד שיתננו לו מתנה גמורה בלי שום תנאי או שימכרנו לו מכירה גמורה בדבר מועט אבל מתנה על מנת להחזיר לא מהני: (ד) רשאי ישראל לומר לנכרי בשעה חמישית או קודם עד שאתה לוקח חמץ במנה קח במאתים שמא אצטרך ואקחנו ממך אחר הפסח אבל לא ימכור לו ולא יתן לו על תנאי ואם עשה כן הרי זה עובר בבל יראה ובל ימצא: (ה) חמץ שנמצא בבית ישראל אחר הפסח אסור אף על פי שביטלו: (ו) אסור להאכיל חמצו בפסח אפילו לבהמת אחרים או של הפקר: (ז) אסור ליתן בהמתו לנכרי להאכילה בימי הפסח אם הוא יודע שמאכיל אותה פסולת שעורים שהוא חמץ:

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תשמו"ג - אמר מנהל רצי"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שיהיה מצוה רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

סימן תמט (א) חנות של ישראל ומלאי (פירוש הסחורה וכלי החנות)
של ישראל ופועלים הנכנסים לשם נכרים חמץ שנמצא שם אחר הפסח אסור בהנאה חנות של נכרי ומלאי של נכרי ופועלים הנכנסים לשם ישראל חמץ שנמצא שם מותר אפילו באכילה כך היא גירסת רש"י ורבינו האי אבל רבינו חננאל גורם בהפך:

סימן תנ (א) ישראל שלוח ככר מחבירו קודם הפסח צריך לפורעו אחר הפסח ויש בו משום גזל אם אינו פורעו:
(ב) ישראל שמקבל מנכרי ברבית ככרות בכל שבוע יאמר לו קודם פסח שיתן לו בשבוע של פסח קמח או מעות וכיון שהתנה עמו כך אע"פ שאחר הפסח נותן לו ככרות חמץ חליפי הקמח והמעות הן ושרי:

סדר לקוטי תפלות היומיומי:

תתשצא: ועזרני ברחמיך שתהא דבוקה מחשבותי בתורתך תמיד בקשר אמיץ וחזק, עד שאפלו בעת שאתחבר עם בני אדם תהיה מחשבותי בפנימיותה דבוקה בתורתך הקדושה ולא אשכח אותה לעולם אפלו לפי שעה קלה ותהיה מחשבותי דבוקה כל כך בהתורה הקדושה, עד שאפלו בשעת שנה יהיו עוברים עלי בחלום מחשבות של חדושי תורה אמתיים, עד שאזכה על ידי זה לגרש ולבטל ממני כל המחשבות רעות וכל הרעיונים והרהורים רעים, וכל מיני שגעון ורוח שטות שנדבקו בלבי ודעתי על ידי מעשי הרעים מעודי ועד היום הזה, הכל אזכה לבטל על ידי מחשבות של תורה, שאזכה לקשר עצמי בה בקשר אמיץ וחזק תמיד בלי שום רפיון ותכף שיבא על דעתי חם ושלום איזה מחשבה חיצונית, מכל שכן וכל שכן איזה הרהור רע חם ושלום,

אֲבָרַח מִיַּד מִמְּנוֹ, וְאָנוּם לְתוֹךְ מַחֲשָׁבוֹת שֶׁל תּוֹרָה וּמַעֲמָק חֲשֵׁבֶת
מְצוּלוֹת יָם וְטִיט הַיּוֹן אֲבָרַח לְאוֹר הַחַיִּים לְמַחֲשָׁבוֹת וְהַרְהוּרֵי
תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה אֲשֶׁר הֵם חַיֵּינוּ וְאֶרֶץ יָמֵינוּ עַד שְׁאֵזְכָּה בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים שֶׁתִּפְתַּח לִי שְׁבִילֵי הַשָּׂכָל עַד שְׁאֶכְנֵס בְּחֻדְרֵי הַתּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה וְאֵזְכָּה לְכָנֶם וּלְטִיל בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה מִחֻדְרֵי לְחֻדְרֵי
וּמִפְּלִטִין לְפְלִטִין וּמִהִיכָל לְהִיכָל וּמִבַּיִת לְעֵלְיָהּ וּמִעֵלְיָהּ לְעֵלְיָהּ,
וּלְקֹשֶׁר וּלְחֵבֶר וּלְיַחַד וּלְכֻלָּל כָּל הַחֻדְרִים וְהִיכָלוֹת יַחַד בְּקֹשֶׁר אֲמִיץ
וְחֹזֵק, וּלְהַכִּיר וּלְהַשִּׁיג יְדִיעַת אֱמֶתֶת אֱלֹהוֹתְךָ עַל יְדֵי זֶה, עַד
שְׁאֵזְכָּה שֶׁתִּתֵּן לִי בְּחַסְדֶיךָ בְּמַתָּנָה גְּמוּלָה אֶת כָּל דְּבָרֵי תּוֹרָתְךָ
הַקְּדוּשָׁה עִם כָּל חֻדְרֶיהָ וְהִיכָלֶיהָ שֶׁתְּהִיָּה נִקְרָאת תּוֹרָתִי מִמַּשׁ
וַיְקִים בִּי מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "כִּי אִם בְּתוֹרַת ה' חִפְצוֹ, וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיֶה
יוֹמָם וְלַיְלָה":

תַּתְּשַׁעֵב: מָלֵא רַחֲמִים רַחֵם עָלַי וְקַבֵּל תַּחֲנוּנָי, כִּי לֹא בְּחֶסֶד וְלֹא
בְּמַעֲשִׂים בָּאתִי לְפָנֶיךָ, כִּי בְּאַמֶּת אֵינִן לִי עֲתָה שׁוֹם פְּתִחוּן פֶּה
לְבַקֵּשׁ עַל דְּבַר קַל שְׁבִיבִקְלִים, מִכָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן עַל גְּדוּלוֹת כְּאֵלֶּה
אֵךְ גָּלוּי וַיְדוּעַ לְפָנֶיךָ יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת שְׁאֲנִי מְחַיֵּב וּמְכַרְח לְדַבֵּר כָּל
זֶה עַל פִּי כָּל מַה שֶׁשָּׁמַעְתִּי מֵרַבּוֹתֵינוּ הַקְּדוּשִׁים זְכוּרָנָם לְבָרְכָה,
כִּי חַסְדֶיךָ לֹא תִמְנוּ וּרְחֻמֶיךָ לֹא כָּלִים לְעוֹלָם:

תַּתְּשַׁעֵג: וּבִכֵּן תִּרְחַם עָלַי מָלֵא רַחֲמִים שְׁאַפְלוּ בָּעֵת שְׁאֵזְכָּה
בְּרַחֲמֶיךָ לְחַדֵּשׁ חַדוּשִׁים אֱמֶתִיִּים בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה, שְׁלֹא אֶטְעֶה
בְּנַפְשִׁי לֹאמֹר שְׁכַבְּר בָּאתִי עַד תִּכּוֹנְתָהּ, וּכְבָר נִכְנַסְתִּי
לְפָנֵימִיּוֹתֶיךָ, רַק אֵזְכָּה לְהַבִּין וְלִידַע תָּמִיד כִּמָּה אֲנִי רָחוֹק מֵאֱמֶתֶת
פְּנִימִיּוֹתֶיךָ "כִּי גְבוּהַ מַעַל גְּבוּהַ שׁוֹמֵר" וְכוּ' וַיֵּשׁ פָּנִים לְפָנִים, וְכִמוֹ
שְׁכָתוֹב: "לְכָל תִּכְלָה רְאִיתִי קִץ, רְחַבָּה מִצּוֹתְךָ מְאֹד" וְכֹאֲשֶׁר
לְגַדְלָתְךָ אֵינִן חֶקֶר, כִּי אֵינִן חֶקֶר לְתַבּוּנוֹת הַתּוֹרָה שֶׁהוּא אֶחָדוֹתְךָ

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תשמח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

וְאִפְלוּ כְּשֶׁאֲזַכֶּה לְהַשִּׁיג הַשָּׂגוֹת שֶׁל אֲמֵת, תְּחִזְקֵנִי לְהַשְׁתַּדֵּל וּלְחַתֵּר
וּלְהַתְיַגֵּעַ וּלְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ יוֹתֵר וְיוֹתֵר לְסַלֵּם וּלְפַלְפֵּל וּלְעֵיִן בְּעֵיִן
אֲמֵתִי בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה בְּכָל לֵב וְנַפֶּשׁ בְּמַסִּירוֹת נַפְשִׁי בְּאֲמֵת,
עַד שֶׁתִּפְתַּח לִי בְּכָל עֵת שְׁעָרֶיהָ וּפְנִימִיּוֹת חֲדָרֶיהָ יוֹתֵר וְיוֹתֵר,
לְהַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל וּלְהַשִּׁיג אֲמֵתֹת פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה שֶׁהוּא בְּחִינַת
אָדָם דְּקֹדֶשׁה בְּאֲמֵת כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם" עַד שִׁיְהִי
נִמְשָׁךְ עָלַי הַצֵּלֶם אֱלֹקִים בְּשִׁלְמוֹת, וְאֵהִיָּה נִכְלָל בְּאָדָם הָעֲלִיּוֹן
בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת בְּאֲמֵת, עַד שֶׁאֲזַכֶּה לְהַכִּיר וּלְהַשִּׁיג אוֹתְךָ
בְּאֲמֵת כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב, וְכִרְצוֹן צְדִיקֶיךָ הָאֲמֵתִיִּים, כִּי לְכָךְ נּוֹצַרְתִּי:

תִּשְׁצַד: רַחֵם עָלַי מְלֵא רַחֲמִים וְהַחֲזִירֵנִי בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ
מִהֲרָה וְתֵן חֶלְקִי בְּתוֹרַתְךָ, כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתַי אֲנִי מִפִּיל תְּחַנְּנֵתִי
לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, בְּכַח וְזִכּוֹת גְּדוּלֵי הַצְּדִיקִים הָאֲמֵתִיִּים
רַבּוֹתֵינוּ הַקְּדוּשִׁים זְכוֹתָם יִגֵּן עָלֵינוּ, אֲשֶׁר כָּחַם יִסְפִּיק גַּם עָלַי כְּמוֹ
שֶׁאֲנִי כְּמוֹ שֶׁאֲנִי, לְהוֹצִיאֵנִי וּלְטַהֲרֵנִי מִכָּל טְמְאוֹתַי מִהֲרָה מְהֲרָה
וּלְזַכּוֹתֵנִי בְּחַיֵּי לְכָל מָה שֶׁבִּקְשֵׁתִי מִלְּפָנֶיךָ מְלֵא רַחֲמִים "וְאֲנִי תָמִיד
אֲיַחַל וְחוֹסֵפְתִי עַל כָּל תְּהַלְתֶּךָ תִּבְעֵנָה שְׁפָתַי תְּהַלֵּךְ כִּי תִלְמַדְנִי
חֲקֶיךָ יִהְיוּ לְרָצוֹן אֲמַרִי כִּי וְהִגִּיּוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ ה' צוּרִי וְגוֹאֲלִי", אָמֵן:

תְּפִלָּה קְנֵא תַשְׁלָה: {מיוסד ע"פ תורה רס"ג} שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל שְׁמֹר
שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל, וְאֵל יָבֹא שׁוֹם חוֹלָאת וְכֹאֵב וּמְכֹאֵב
עַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל, מְלֵא רַחֲמִים רַחֵם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְשִׁמְרֵנוּ
וְהַצִּילֵנוּ בְּכָל עֵת שֶׁלֹּא נֹאכֵל יוֹתֵר מִהַחֲבֵרָה כְּלָל רַק נִזְכֶּה שֶׁתְּהִיָּה
אֲכִילָתֵנוּ וּשְׁתִּיתֵנוּ בְּמִדָּה וּבְמִשְׁקָל וּבְמִשׁוּרָה, שֶׁלֹּא נֹאכֵל שׁוֹם
אֲכִילָה יִתְרָה שֶׁהוּא בְּחִינַת מֵאֲכֵל בְּהֵמָה, וְכֵן תִּצִּילֵנוּ וְתִשְׁמְרֵנוּ
שֶׁלֹּא יָבֹא לְתוֹךְ פִּינוּ שׁוֹם מֵאֲכָל שֶׁלֹּא נִתְבָּרַר עֲדִין מִמֵּאֲכֵל בְּהֵמָה
לְמֵאֲכֵל אָדָם חוֹסֵה עָלֵינוּ כְּרַב רַחֲמֶיךָ וְהִיָּה בְּעִזְרֵנוּ וְשִׁמְרֵנוּ בְּכָל

עַתָּה שֶׁתְּהִיָּה אֲכִילָתֵנוּ רַק מֵאֲכָל אָדָם לְבַד, וְלֹא שׁוֹם מֵאֲכָל בְּהֵמָה
כָּלֵל וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה שֶׁתְּשִׁמְרֵנוּ וְתִצְיֵלֵנוּ מִכָּל מִיַּיִ חֲלָאִים, וּבִפְרָט
מִחֲלֵי הַקִּדְחַת רַחֲמָנָא לְצַלָּן, שֶׁבָּאָה עַל יְדֵי שְׂאוּכָלִין אֲכִילָה יִתְרָה
חֵם וְשָׁלוֹם שֶׁהִיא בְּחִינַת מֵאֲכָל בְּהֵמָה, אִזְּ עַל יְדֵי שְׂאוּכָלִין מֵאֲכָל
שֶׁלֹּא נִתְּבַרְרַר עַדִּין לְמֵאֲכָל אָדָם, שֶׁהוּא גַם כֵּן בְּחִינַת מֵאֲכָל בְּהֵמָה: